

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی: تولید اشتغال آفرین مورد حمایت دولت است

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی از شرکت «ایران یاسا تایر و رابر» به عنوان اولین تولید کننده تایر در کشور بازدید کرد.

به گزارش مرکز روابط عمومی و اطلاع رسانی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، سیدصمصودت مرآتوی در این بازدید، گسترش تولید و اشتغال را مهم ترین بستر برای شکست تحریم ها عنوان کرد و اظهار داشت: اشتغال آفرینی مهم ترین مطالبه به حق جوان ایرانی است. وی افزود: راه لازم برای توسعه کشور در بدنه دولت مردمی وجود دارد و تلاش می کنیم با رفع موانع به تولید اشتغال آفرین و دانش بنیان کمک کنیم.

وزیر کار با تأکید بر لزوم بهره مندی از فناوری های نو در شرکت های تولیدی زیر مجموعه، گفت: غفلت از ظرفیت ها و منابع داخلی و کم کاری در توسعه اقتصادی نابخشودنی است.

مرآتوی بیان کرد: توسعه خط تولید مجموعه ایران یاسا برای اشتغال جوانان مورد حمایت همه جانبه ماست. وی با اشاره به اهمیت مدیریت درآمد و تلاش برای تولید بیشتر در شرکت های متعلق به صندوق های بازنشستگی افزود: تخصص و مهارت جوانان نخبه ایرانی با حمایت و هدایت گری می تواند شاخص های توسعه کشور را تقویت کند.

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در ابتدای این بازدید با حضور در خط تولید این کارخانه، با کارگران و تکنسین های بخش های مختلف آن گفت و گو کرد و جریان مطالبات و مشکلات آنان قرار گرفت.

ایران یاسا به عنوان اولین تولید کننده تایر در کشور از سال ۱۳۴۷ بیش از ۱۲۰۰ نفر اشتغال زایی مستقیم دارد.

پرداخت مستمری مددجویان بهزیستی با افزایش ۳۰ درصدی

سرپرست معاونت توسعه مدیریت و منابع سازمان بهزیستی کشور از پرداخت مستمری آبان ماه مددجویان سازمان بهزیستی با افزایش ۳۰ درصدی نسبت به شهریور ماه سال جاری از روز شنبه خبر داد.

به گزارش «توسعه ایرانی»، علیرضا انجلاسی گفت: با همکاری دولت و مجلس و با استناد بند ۵ قانون اصلاح بودجه سال ۱۴۰۱ کشور و در ترمیم حقوق کارکنان و بازنشستگان کشوری و لشگری، مستمری مددجویان تحت پوشش سازمان بهزیستی کشور افزایش یافت.

وی افزود: با افزایش ۳۰ درصدی مستمری نسبت به شهریور ماه در خانوارهای یک نفره از ۴۲۰ هزار به ۵۴۶ هزار تومان، در خانوارهای دونفره از ۶۰۰ هزار به ۷۸۰ هزار تومان، در خانوارهای سه نفره از ۸۴۰ هزار به یک میلیون و ۹۲ هزار تومان، در خانوارهای چهار نفره از یک میلیون و ۸۰ هزار به یک میلیون و ۴۰ هزار تومان و در خانوارهای پنج نفره و بیشتر از یک میلیون و ۳۰ هزار به یک میلیون و ۷۱۶ هزار تومان مستمری افزایش و در آبان ماه واریز شده است.

سرپرست معاونت توسعه مدیریت و منابع تأکید کرد: مابه التفاوت مستمری مهر ماه نیز در اسرع وقت به حساب مددجویان این سازمان واریز خواهد شد.

رئیس کمیته امداد:

مستمری مددجویان از روز شنبه واریز می شود

رئیس کمیته امداد گفت: مستمری آبان ماه مددجویان همراهِ افزایش ۳۰ درصدی شنبه ۲۸ آبان به حساب سرپرستان خانوار واریز می شود.

به گزارش ایسنا، سیدمرآتوی بختیاری با اشاره به مصوبه مجلس درباره افزایش مستمری مددجویان افزود: مستمری مددجویان به همراه افزایش ۳۰ درصدی شنبه (۲۸ آبان ماه) پرداخت می شود. با اجرای این مصوبه، مستمری خانوار تک نفره تحت حمایت به ۵۵۰ هزار تومان و مستمری خانواده دونفره به ۷۸۰ هزار تومان افزایش خواهد یافت.

بختیاری تأکید کرد: مستمری خانوار سه نفره به یک میلیون و ۹۰ هزار تومان، مستمری خانواده چهار نفره به یک میلیون و ۴۰۰ هزار تومان و مستمری خانوار پنج نفره و بالاتر به یک میلیون و ۷۲۰ هزار تومان خواهد رسید.

وی گفت: مابه التفاوت افزایش مستمری مهر ماه مددجویان نیز تا ۴۸ ساعت پس از پرداخت مستمری آبان به حساب مددجویان واریز می شود.

حمله به قانون کار، تاکتیکی برای انفعال بیشتر جامعه کارگری است

بازی هدفمند سرمایه داران برای تداوم وضع موجود

در آستانه بیست و نهم آبان ماه، سالروز تصویب قانون کار، عده ای در کشور مجدداً به فکر منطقی کردن مزد کارگران افتاده اند! سال گذشته نیز درست همین روزها، طرحی در مجلس برای الحاق یک تبصره به ماده ۴۱ قانون کار و توافق شدن مزد در روستاها مطرح شد که البته با اعتراض گسترده فعالان کارگری، کنار گذاشته شد. البته تلاش برای اصلاح قانون کار، چیز جدیدی نیست. تقریباً هر چند ماه یک بار و به بهانه های مختلف، صدای طرفداران اصلاح قانون کار به گوش می رسد؛ افرادی که معتقدند برای رشد تولید و کاهش نرخ بیکاری باید قانون کار را تغییر داد.

در همین رابطه خبرگزاری کار ایران (ایلنا) با «علی خدایی» عضو کارگری شورای عالی کار گفت و گویی ترتیب داده است.

اغلب فعالان کارگری روی این موضوع که ضمانت اجرایی قانون کار طی سال های گذشته و با مصوبات، آیین نامه ها و دستورالعمل ها از بین رفته، اتفاق نظر دارند. برای برگرداندن ضمانت اجرایی قانون کار از کجا باید شروع کرد و چه کسانی باید قدم اول را بردارند؟

متأسفانه بعد از تصویب قانون کار، اولین ضربه از ناحیه ماده ۷ به قانون کار وارد شد. این ضربه کارترین ضربه بود و بیشترین خسارت را به کارگران وارد کرد. به اعتقاد من، ابهامی که در ماده ۷ قانون کار وجود داشت، یک ابهام آگاهانه بود که بعدتر در اوایل دهه ۷۰ از آن سوءاستفاده شد و با ارائه تفسیر متفاوت از این ابهام،

عملای قراردادها موقت رواج یافت و روزبه روز امنیت شغلی کارگران از بین رفت. باز دست رفتن امنیت شغلی، ما با کارگران بی دفاعی مواجه شدیم که امروز حتی توان دفاع از ابتدایی ترین حقوق خود را هم ندارند. باز دست رفتن امنیت شغلی، البته باقی مواد قانون کار هم اعتبار و ارزش خود را از دست دادند. به همین دلیل معتقدم رسیدگی به موضوع امنیت شغلی کارگران مهم ترین مسأله است و باید از این نقطه آغاز کنیم؛ موضوعی که سال ها است فعالان کارگری روی آن کار می کنند. در همین راستا، آیین نامه تبصره یک ماده ۷ قانون کار، که حدود ۲۶ سال مسکوت مانده بود، در سال ۹۶ تصویب شد. این آیین نامه بالاخره حداکثر مدت برای کارهای با جنبه غیرمستمر را تعیین کرد. در مورد بند دو تبصره ۷ نیز که مفهوم مخالف از آن سبب رواج قراردادهای موقت کار شد، قضیه ادامه دارد. بارها کمیته های مختلف در دوره های مختلف برای پیگیری این موضوع تشکیل شده ولی معتقدم باید یک خواسته جمعی شکل بگیرد. در دوره وزارت عبدالملکی هم کمیته ای تحت عنوان کمیته امنیت شغلی تشکیل شد اما این کمیته هنوز به جای مشخصی نرسیده است. تأکید می کنم برای اینکه بتوانیم قانون کار را دوباره احیا کنیم و قدرت اجرایی را به آن برگردانیم، مهم ترین کار برگرداندن امنیت شغلی به کارگران است.

امنیت شغلی با حذف دادنامه ۱۷۹ قابل برگشت است یا با اصلاح قانون کار؟

ببینید دادنامه ۱۷۹ به ماجرای کاهش امنیت شغلی رسمیت داده است. به نظر من هر دو مسیر قابلیت پیگیری دارد یعنی هم با حذف دادنامه ۱۷۹ و هم با تفسیر درست از تبصره دو ماده ۷ و تعریف مدخل جدید از آن می توانیم از این مشکل بیرون بیاییم. تشکل های کارگری نیز این موارد را به صورت هدفمند دنبال می کنند، البته شاید این تلاش در بیرون مشاهده نشاند اما این مسائل را پیگیری می کنیم. در واقع گروهی مسأله دادنامه ۱۷۹ را پیگیری می کنند و گروهی دیگر که من جزو آنها هستم، به دنبال اصلاحات اساسی ماده ۷ هستیم.

برخی از فعالان کارگری اصلاح قانون کار را به شرط حمایتی تر کردن آن، یعنی تغییر به نفع کارگران، می پذیرند. غیر از تبصره دو ماده ۷ قانون کار، مواد دیگری هست که بتوانیم با اصلاح آنها، ضمانت اجرای قانون کار را بالا ببریم؟

اگر بتوانیم اصل موضوع قانون کار را حل کنیم، مشکلات دیگر حل شدنی است. اول همه باید بپذیرند که اصل قانون کار، حمایت از کارگر است نه تنظیم بازار کار. ما قوانین متعددی در حوزه صنعت و... داریم و قانون کار صرفاً برای حمایت از کارگران است اما متأسفانه چون چنین تفکری وجود ندارد، ما با هر آیین نامه و هر روشی هم که جلو برویم به مشکل می خوریم. ضمناً مواد متعددی از قانون کار مسکوت مانده است. به طور مثال ماده ۲۷ که مهم ترین عامل دفاع از منافع کارگر در مقابل اخراج است، به دلیل قراردادهای موقت دیگر کارایی لازم را ندارد. شخصاً نظرم این است که در بحث قانون کار، به غیر از مسائل

جدید، هیچ مشکلی با قانون کار نداریم و فقط با اجرای قانون کار است که می توانیم مشکلات را حل کنیم. البته با توجه به مشاغل نوین ایجاد شده و پیشرفت تکنولوژی و تغییر بازار کار، مکلف هستیم که برای شرایط جدید هم پیش بینی هایی در قانون داشته باشیم که اسم این تکمیل کردن قانون است نه اصلاح. من کمالات به فکر اصلاح قانون کار نیستیم بلکه به فکر اجرای آن هستیم.

کسانی که روی اصلاح قانون کار تأکید دارند و معتقدند قانون کار فعلی منافع کارفرمایان را هدف گرفته، دقیقاً به دنبال چه هستند؟

معتقدم طرف مقابل می داند که این قانون برای ما کارایی ندارد اما احتمالاً به صورت هدفمند به دنبال سرگرم کردن ما برای حفظ دستاوردهای گذشته است. موضوع این است که روی کاغذ و حقوقی به رسمیت شناخته شده و فعالان کارگری به دنبال اجرایی کردن آن هستند اما طرف مقابل، کاملاً هوشیارانه و زیرکانه هر دفعه بنا دارد چیزی را مطرح کند تا کارگران به جای اینکه به دنبال پیگیری حق و حقوق خود باشند، به فکر حفظ همان باقیمانده ها باشند. تأکید می کنم که آنها به صورت هدفمند ما را سرگرم می کنند. به اعتقاد من برای برون رفت از این شرایط، کارگران باید هدفمند و مشخص راجع به حقوق خود مطالبه جدی داشته باشند و جدی مقابل این افراد بایستند. اتفاقاً بازرگانی و شورای گفت و گو به چه حقی به مسائل مشاغل سخت و زیان آور ورود می کنند و راجع به مسائل مختلف کارگری نظر می دهند؟ البته نظر دادن برای همه آزاد است اما نظری که با حضور دولت رسمیت پیدا می کند و به مجلس می رود و ساعت ها وقت مجلسی ها را می گیرد و باعث می شود فعالان کارگری ساعت ها و ماه ها در راه واهی مجلس به دنبال لغو آن باشند، چیزی فراتر از نظر است. همان طور که گفتم باید هدفمندتر جلو برویم. اگر اتاق بازرگانی و شورای گفت و گو به رویه خود ادامه بدهند، حتماً با همه مستقیم ما مواجه خواهند شد. قریب نیست هر کس در گوشه ای برای ما در دسر درست کند، مدت ها است اتفاق بازرگانی برای آزار کارگران هزینه می کند و طرح های مختلف از مجاری مختلف به مجلس می فرستد و فعالان کارگری هم مجبورند دائم رصد کنند و

حواسشان باشد که چه توطئه ای برای کارگران دیده اند!

در مورد ماده ۴۱ قانون کار، چقدر از این ماده کسه یکی از مهم ترین مواد برای کارگران است، اجرایی می شود؟

خارج از هر گونه تعارف، باید بگویم که قانون کار ما یکی از مترقی ترین قوانین کار در دنیا است. بند دوم ماده ۴۱ قانون کار که به موضوع معیشت پرداخته یک بحث استاندارد و بین المللی است. اگر امروز نحوه تعیین دستمزد را در دنیا بررسی کنیم به آیت های مختلف اشاره شده که یکی نرخ تورم است و دیگری همین سید معیشت که عناوینی مثل قدرت خرید

باز هزینه های زندگی و... هم به آن می دهند. البته در برخی از کشورها نیز توان اقتصادی و تسوان پرداخت کارفرما یا میانگین سطح عمومی دستمزدها را هم ملاک قرار می دهند اما پر تکرار ترین ها، همین دو مولفه ای است که ما داریم؛ یعنی نرخ تورم و هزینه های زندگی.

سال ها از بحث هزینه های زندگی در تعیین حداقل دستمزد غفلت شده و این باعث ایجاد خلایق شده است. اگر چه در سال های اخیر روی بند دوم ماده ۴۱ و نرخ سید معیشت تمرکز بیشتری شده اما واقعیت این است که با توجه به شرایط اقتصادی باز هم ما موفق به پر کردن این خلأ نشده ایم. هر چه دستمزد را بالاتر از مشخص راجع به حقوق خود مطالبه جدی داشته باشند و جدی مقابل این افراد بایستند. اتفاقاً بازرگانی و شورای گفت و گو به چه حقی به مسائل مشاغل سخت و زیان آور ورود می کنند و راجع به مسائل مختلف کارگری نظر می دهند؟ البته نظر دادن برای همه آزاد است اما نظری که با حضور دولت رسمیت پیدا می کند و به مجلس می رود و ساعت ها وقت مجلسی ها را می گیرد و باعث می شود فعالان کارگری ساعت ها و ماه ها در راه واهی مجلس به دنبال لغو آن باشند، چیزی فراتر از نظر است. همان طور که گفتم باید هدفمندتر جلو برویم. اگر اتاق بازرگانی و شورای گفت و گو به رویه خود ادامه بدهند، حتماً با همه مستقیم ما مواجه خواهند شد. قریب نیست هر کس در گوشه ای برای ما در دسر درست کند، مدت ها است اتفاق بازرگانی برای آزار کارگران هزینه می کند و طرح های مختلف از مجاری مختلف به مجلس می فرستد و فعالان کارگری هم مجبورند دائم رصد کنند و

خدایی: طرف مقابل، هوشیارانه وزیر کاره هر دفعه چیزی را مطرح می کند تا کارگران به جای اینکه به دنبال پیگیری حق و حقوق خود باشند، به فکر حفظ همان باقیمانده ها باشند. آنها به صورت هدفمند ما را سرگرم می کنند

یکی از بی شرمانه ترین نظر بهای به اصطلاح کارشناسی همین است که تأثیر حذف نرخ ارز ترجیحی و استفاده از تکنولوژی های از رده خارج و تحریم را در افزایش نرخ تورم نبینیم و در عوض عامل تورم را صرفاً دستمزد کارگران بدانیم

افزایش دستمزد می دانند. یکی از بی شرمانه ترین نظر بهای به اصطلاح کارشناسی همین است که تأثیر حذف نرخ ارز ترجیحی و استفاده از تکنولوژی های از رده خارج و تحریم را در افزایش نرخ تورم نبینیم و در عوض عامل تورم را صرفاً دستمزد کارگران بدانیم معتقدم نگاه ها باید تغییر کند. ماده ۴۱ هیچ نقضی ندارد بلکه باید به سمت اجرای کامل آن برویم.

به عنوان سوال آخر، در مورد فصل ششم قانون کار و تشکل های کارگری، در قانون کار چه محدودیتی برای فعالیت تشکل های کارگری وجود دارد؟

در بحث تشکل ها مشکل قانون کار نیست. اگر دوستان مدعی هستند که در قانون کار با قانون های مختلف، به شوراهای اسلامی کار اختیارات ویژه ای داده شده که باقی تشکل ها این اختیارات را ندارند یا کمتر است، باید بگویم که این موضوع به قانون اساسی برمی گردد. تشکیل شوراهای قانون کار ارتباطی ندارد و اگر بنا باشد اصلاحی صورت بگیرد باید در قانون اساسی صورت بگیرد اما سه گانه بودن تشکل در فصل ششم، عملاً در جایی مانع از اتحاد تشکل ها شده که باید فکری به حال آن کرد. موضوع بعدی در فصل ششم به غیر از بخش اتحاد تشکل ها این است که به گروه های کارگری چندگانگی و در مقابل به گروه های کارفرمایی یگانگی داده شده است. واقعاً گروه کارفرمایی صرفاً انجمن صنفی کارفرمایی داد اما برای گروه کارگری امکان تشکیل سه تشکل دیده شده که این به نظر من نیاز به اصلاح دارد. موضوع بعدی محدودیت فعالیت سه تشکل به صورت همزمان در کارگاه است. این معایر با عرف بین المللی است. ما می توانیم هر سه تشکل را به طور همزمان در کارگاه داشته باشیم. این را هم باید اضافه کنم که تشکل های کارگری به واسطه همان بحث اول، یعنی از بین رفتن امنیت شغلی کارگران، قدرت خود را از دست داده اند و برای پیگیری حقوق کارگران با هزار جور مشکل مواجه هستند.

سال ۵۷ درصد افزایش پیدا کرد و به تبع آن مزایای قانونی که به کارگر تعلق می گیرد نیز اضافه شد. وی خاطر نشان می کند: از یک سو به مانرخ نمی دهند و از سوی دیگر برای واحدهای نانوائی جرایم سنگین تعیین می کنند، به این معنا که نه تنها نرخ نداشته بلکه تأکید دارند به نرخ قبلی نان بفروشیم. در این شرایط فروش نان به نرخ سال ۹۹ برای هیچ واحد نانوائی صرف ندارد، پس واحد نانوائی مجبور است به هر نحوی شده بالا و پایین کند تا بتواند هم نان مردم را تأمین کند و هم مزد کارگر را بدهد.

همچنین یکی دیگر از اصلی ترین مسائل و چالش هایی که واحدهای نانوائی با آن مواجه هستند، در کنار پایین بودن کیفیت آرد به دلیل عدم ترکیب شدن با آردهای خارجی، بحث خروج کارگران خبره از این صنف است که این دو عامل خود موجب کاهش یافتن نان های بخش سنتی می شود.

«محمد محمدی» فعال صنف نانوائیان در پاسخ به این سوال که چرا نان های سنتی مانند گذشته کیفیت ندارد و آیا ناشی از بی کیفیتی آرد است یا عوامل دیگری بر آن مؤثر است، گفت: مهم ترین عامل مؤثر بر این امر این است که در بخش نان سنتی مثل سابق که استاد کارهای قدیمی و کهنه کاروری کار بودند حضور ندارند که به اصطلاح از ۴ صبح مشغول کار می شدند و خمیری با کیفیت تولید کنند. قلمتعلی عزیزی فعال این بخش نیز می گوید: مسأله امروز ما این است که به دلیل عدم توانایی واحدهای نانوائی در پرداخت هزینه های کارگری، به ناچار به تدریج خبره های کار از این صنف بیرون می روند.

وی افزود: اگر بخواهیم حقوق کارگر نانوائی تأمین شود باید نرخ عادلانه ای برای نان داده شود، اینک انتظار داشته باشیم واحدهای نانوائی به نرخ دو سال پیش نان بفروشند و به نرخ روز کارگر خود را راضی نگه دارند. در غیر این صورت قاعدتاً هر روز شاهد خارج شدن کارگران دوره دیده با ماهر از این صنف خواهیم بود.

وی همچنین به مصوبه مجلس در تخصیص ۷۰۰ میلیارد تومان برای اجرای فوق العاده ویژه مشاغل کارکنان دولت اشاره و اظهار کرد: اینکه فوق العاده ویژه مشاغل مشمول کدام دستگاه ها و با چه درصدی شود، در اختیار دولت است و مشخصاً متولی آن سازمان امور استخدامی است. مجلس این اختیار را به دولت داده که تا ۵۰ درصد فوق العاده مشاغل را اجرایی کند.

خرج شان به نرخ روز و با تورم ۴۰ درصدی و این به معنای عدم همخوانی دخل و خرج نانوائیان با هم است.

«بیژن نوروز مقدم» رئیس اتحادیه نانوائیان سنتی تهران در این خصوص می گوید: دولت فقط ۱۵ درصد برای تأمین مقداری از هزینه های اجاره بهای ملک، نرخ کارگری و... را داده که جوابگو نیست چون به عنوان مثال قیمت دستمزد کارگران در ابتدای

فوق العاده ویژه برخی از مشاغل دولتی تا ۵۰ درصد افزایش خواهد یافت

به گزارش ایسنا، ولی اسماعیلی ادامه داد: اجرای این قانون بر عهده دولت است لذا به احتمال زیاد این قانون از آبان ماه اجرایی می شود و دولت معوقه مهر را نیز پرداخت می کند.

نایب رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس گفت که اجرای قانون افزایش حقوق کارمندان دولت و بازنشستگان از مهر ماه خواهد بود و به احتمال زیاد این قانون از اواخر آبان اجرایی شده و دولت معوقه مهر را نیز پرداخت می کند.